

8.

§ 9 A. Kongen kan efter overenskomst med andre stater fastsætte, at bestemmelserne i stk. 2 og 3 skal finde anvendelse. Udtrykket aftaleland i denne paragraf omfatter den eller de stater, med hvilke sådan overenskomst er sluttet.

Stk. 2. En person, som ved fødslen har erhvervet statsborgerret såvel i Danmark som i aftaleland, mister dansk indfødsret ved opnåelsen af en i overenskomsten fastsat alder, som ikke må være under 19 år og ikke over 22 år, såfremt han i de sidste 5 år har haft sin faste bopæl i vedkommende aftaleland.

Stk. 3. Taber nogen sin indfødsret efter stk. 2, taber også hans barn indfødsretten, hvis det har erhvervet den gennem ham, medmindre barnet derved bliver statsløst.

Stk. 4. Den, der har mistet dansk indfødsret i henhold til denne paragraf og derefter vedblivende har været statsborger i aftaleland, generhverver indfødsretten, når han efter at have taget fast bopæl her i riget over for Statsamtet, Overpræsidiets, Rigsombudsmandens på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland afgiver skriftlig erklæring herom. Bestemmelserne i § 4, 2. punktum, og i § 5 finder tilsvarende anvendelse.

9.

§ 10. Kongen kan efter overenskomst med Finland, Island, Norge og Sverige fastsætte, at en eller flere af bestemmelserne under A-C skal finde anvendelse. Udtrykket nordisk aftaleland i denne paragraf omfatter den eller de stater, med hvilke sådan overenskomst er sluttet.

A. Ved anvendelsen af § 3 ligestilles bopæl i nordisk aftaleland indtil det fyldte 16. år med bopæl her i riget. Den pågældende skal dog ved erklæringens afgivelse vedblivende have haft bopæl her i riget i de sidste 5 år.

8. § 9 A ophæves.

9. § 10 ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 10. Efter overenskomst mellem Danmark og de øvrige nordiske lande (Finland, Island, Norge og Sverige) gælder i visse tilfælde særlige regler for personer, der tidligere har haft bopæl i et andet nordisk land, eller som har statsborgerret i et andet nordisk land, jf. herved §§ 10 A – 10 C.

Stk. 2. I forhold til hvert enkelt af de nordiske lande finder reglerne i §§ 10 A – 10 C anvendelse fra det tidspunkt, hvor overenskomsten træder i kraft for det pågældende land.

§ 10 A. Ved anvendelsen af § 3 ligestilles bopæl i et andet nordisk land med bopæl her i riget, dog kun i det omfang bopælstiden i det andet nordiske land ligger mindst 5 år forud for erklæringens afgivelse og før den erklærendes fyldte 16. år.